

TARİX HISTORY İСТОРИЯ

DOI: 10.36719/AEM/2007-2020/50/4-8

Əli Umud oğlu Əliyev
ADPU-nun Ağcabədi filialı

**26 FEVRAL XOCALI SOYQIRIMI GÜNÜDÜR.
SAĞALMAZ XOCALI YARASI MƏQSƏDLİ HƏYATA KEÇİRİLƏN SOYQIRIMDIR**

Açar sözlər: Xocalı yarası, məqsədli soyqırım, Ərmən Alban tayfası, “bolorqir” ermənilərə, “notrqir” albanlara məxsusdur

Keywords: Rana Khojaly, genocide, Albanian tribes Arman

Ключевые слова: Ходжалы, геноцид, албанские племена арман

Zaman bütün yaraları sağaldır, amma Xocalı yarası sağalmır ki, sağalmır. Ona görə Xocalı yarası sağalmır ki, bu yara cismani yara deyildir. Bu yara ideoloji yaradır, bu soyqırımdır. Vəhşilikdir, bəşəriyyətin dərk edə bilmədiyini, vəhşi heyvanların edə bilmədikləri vəhşilikdir. Zaman və məkan daxilində belə bir hadisə baş verməmişdir ki, vəhşi heyvanlar planlı şəkildə sürü halında biri-birilərinin üzərinə hücumla keçsinlər və biri digərini bütünlüklə məhv etsinlər. Lakin dünyanın əşrəfi adlandırdığımız insanlar tarix boyunca ta qədim dövrdən bu günə kimi biri-birilərinə məhv edib, daimi olaraq bu məhvetməni davam etdirməkdədirlər. Belə məhvetmə siyasəti yürüdənlərdən biri erməni qanıçənləri və onların havadarlarıdır. Ona görə də erməniyə insan demək dünyanın əşrəfi saydığımız insanları ləkələmək deməkdir.

Yaxşı ki, ölüm vardır. Ölüm olmasaydı, dünya kin və küdurətlə dolub, qan gölündə çalxalanardı. Yaxşı ki, yaxşılar var deməklə yanaşı, yaxşı ki, ölüm də var deməliyik. Mən zorakılıqla öldürməyi nəzərdə tutmuram, əcəli ilə ölünün ölümünü nəzərdə tuturam və bu ölümü bəşəri ölüm adlandıram. Xocalıda önlər bəşəri ölümdən kənar, insanlığa sığışmayan, təsəvvürə gətirilməsi mümkün olmayan dəhşətli faciə, insanların ucdantutma-uşaqdan böyüyə qırılması ilə zamanın yaddaşında əbədi həkk olunmuş soyqırımdır. Xocalıda 613 nəfər amansızlıqla qətlə yetirilmiş, 150 nəfər itkin düşmüş, 1275 nəfər əsir götürülmüşdür. Bu kütləvi soyqırımı ermənilər rus əsgər və zabitlərinin iştirakı ilə xristian həmrəyliyi ideologiyası altında yerinə yetirdilər. Onların vəhşilikləri (güllələmək, ölünün bütün əzalarını doğramaqla həzz almaq, uşaqları əzabla qətlə yetirib həzz almaq-bunu Ermənistanın prezidenti Serj Sarkisyan dünya tribunasında bəyan etməklə fəxr etdi ki, mən Qarabağda belə cəlladlıq etmişəm, hamilə qadınların qarını cırıb təzə formalaşan körpəni süngüyə keçirib fəxrlə hədyan-hərcayi söyüşlərlə həzz almaq, qoca, qadın, uşaq, gəlin və qızları zorlayıb rüsvay etməklə həzz alan və s.) insanlığa ləkədir, nə qədər ki, Azərbaycan türk milləti var, bu sağalmaz yara da unudulmayacaq.

Rusların qanıçən, vəhşi xislətli olmasını, bir sıra xalqları məhv etməyə çalışmalarını XII əsrdə yaşamış Azərbaycanın dünya şöhrətli filosof şairi Nizami Gəncəvi reallıqla qələmə almış, onların xarakterik xüsusiyyətlərini belə təsvir etmişdir:

Çox keçməz ki, ruslar keçər hər yana,
Rumu, həm Ərməni qoyar virana.
Elə ki, keçirər ələ xəzinə,
Durmayıb tələsik qaçarlar yenə.
Şəhərlər alaraq, talar hər yanı,
Bəlkə də tutarlar bütün dünyanı.
Onlarda aslanla qurd ürəyi var,
Qana mərd, süfrəyə aciz olurlar.
Ruslardan adamlıq gözlənməz bir an,
Yalnız surətindən görünər insan.

Eşşəyin cəvahir olsa da yükü
Yenə də eşşəkdir, parıldar tükü.
Madam ki, yol tapmış bunlar xəzinəyə,
Ziyanlıq verəcək bir çox ölkəyə.
Zülümlə açacaq yeni qol-qanad,
Karvanlar soyacaq, sönəcək həyat.
Ölkəyə dərinədən ziyan vuracaq,
Ruma, Xorasana əl uzadacaq. (1, 311.)

XII əsrdə qələmə alınmış bu fikirlər, Nizami Gəncəvinin peyğəmbər kimi uzaqgörənliyi, XIX yüzilliyin başlanğıcından açıq-aydın özünü göstərdi.

XIX əsrin əvvəllərində Rusiya Azərbaycanı işğal etdikdən sonra öz hökumranlığını möhkəmlətmək və işğal etdiyi ərazilərdə manqurtlaşdırma siyasəti yeritmək, münaqişə ocaqları yaratmaq kimi “perspektiv” planlar qarşıya qoymuş və bu planları uğurla yerinə yetirmişdir. Belə bir “parçala hökm et” siyasətini erməni siyasəti adlandırırım. Ümumiyyətlə, Azərbaycan türk millətinə, dövlətçiliyinə, ərazi bütövlüyünə qarşı çevrilmiş hər bir ideya və ideologiyayı erməni siyasəti kimi dərk edirəm. Bu erməni siyasətinin məqsədi hansı yolla olursa olsun Azərbaycan türk millətini yox etmək, Azərbaycan torpaqlarını özününküləşdirmək üçün müxtəlif üsullara, variantlara əl atmaqla Azərbaycanı xəritədən silməkdir.

Rus şovinizmlə erməni məkri 200 ildir ki, Azərbaycan türk millətini məhv etmək siyasəti ilə bir çox işlər görmüş, dədə-baba torpaqlarımızda özlərinə vətən yaratmış, əcdadlarımız olan Albanların ər tayfasının adı altında gizlənən haylar Alban torpaqlarına sahib çıxmışlar.

Məlumdur ki, erməni Alban tayfasıdır. Bütün Türk tayfaları ilə və eləcə də Albanlarla düşmən mövqedə olan haylar Ərmən tayfasının xristian olmasından istifadə edərək həmin tayfanın adı altında gizlənmişlər. Ona görə belə etmişlər ki, Alban torpaqlarına sahib dursunlar, vətənsiz bir tayfa özlərinə vətən tapsınlar. Bu ideya onların daimi olaraq xain xislətini tənzimləyən atribut kimi səciyələndir. Ərmən Alban tayfası İrəvan xanlığının yerində yerləşmiş. Gəlmə tayfa olan haylar Ərmən tayfasını assimilyasiya etmişdir. Ərmən Alban tayfası ilə düşmən mövqedə olan haylar daimi olaraq Alban tayfalarını təqib etmiş, işgəncələr vermiş, qırğınlar törətmiş, tarixin yaddaşında silinməz izlər qoymuşlar. O qədər haylar Türk tayfalarını qovmuşlar ki, bu gün də tələsik bir iş gördükdə “nə olub, hay gəlir?” – deyirlər. Yəni ən qəddar düşmən və quduz tayfa haylar daimi olaraq Türklərin qənimi olmuşlar.

Ərmən sözünün mənası mən igidəm deməkdir ki bu da Azərbaycan dilinə məxsusdur. Filologiya elmləri doktoru, professor Sadiq Şükürov da belə bir doğru nəticəyə gəlmişdir ki, “ərmən” sözü xalis türk sözüdür. Hay tayfaları Ərmən adını özləri üçün millət adı seçmişlər. Onlar Ərmən adını “erməni” formasında qəbul etmişlər. Xalq arasında belə bir fikir dolaşır ki, daim yer iddiasında olduqları üçün “er”-yer, “məni”-mənim deməkdir. Ona görə də İrəvan sözünü “Yerevan” etməklə yenə də yer sözündən əl çəkməmişlər.

“... erməni kilsəsi Albaniyada ölkəni erməniləşdirmək aləti olmuşdur. Erməni kilsəsi “Albaniyanın bütün kilsələrində sülh”ü yalnız yadelli işğalçıların köməyi ilə bərqərar edirdi, erməni katolikosluğunun mənafeyi hər dəfə tələb etdikdə erməni kilsəsi həmişə yadelli işğalçıların köməyinə əl atır, “xaç bayrağı ilə öz yolu üzərində tarixi Albaniya və onun bir hissəsi olan Qarabağ (Arsax) xalqlarını” yox edirdi” (5,11)

Bu yox etmə bu gün sözün həqiqi mənasında tam başa çatmışdır. Azərbaycanın dədə-baba torpağı olan İrəvan xanlığında və Qarabağ bölgəsində haylar hay salıb, qıy vururlar.

Bizim babamız, soyadımız olan Albanlardan bizi uzaqlaşdırıb özlərini Alban yurdunun varisləri elan ediblər. Xaç, xristianlığa qarşı kin, küdurət oyadıb özləri isə sonradan xristian olublar. Halbuki Albanlar xristianlığı ermənilərdən 270 il əvvəl qəbul etmişlər. Ermənilər xaçı bizə “pıxı”, özləri üçün “çiçi” kimi təbliğ ediblər. Amma bizim ulu soylarımızın çoxunun damğası xaç şəklində olmuşdur. Qədim onomastik adlarımızın xaçla bağlı olması fikrimizi bir daha sübut edir: Məsələn, Xaçınyalı kəndi, Xaçbulaq yaylağı, Zümürxaç kəndi və s.

Ermənilər Azərbaycan xalqına qarşı yürütdüyü məhvetmə siyasətində ərəblərlə, farslarla bir nöqtədə birləşirlər. Belə ki, İslam dinini qılınc gücünə Azərbaycan xalqına qəbul etdirənlər bu xalqı ilkin mənəviyyatından, soy kökündən, inam və inancından, dinindən ayırıblar. Ermənilər də başqa prizmadan yanaşib Azərbaycan xalqında xristianlığa qarşı, xaça qarşı ikrah hissi oyadıblar. Bax bu iki məqam eyni nöqtədə birləşir. Hər iki yanaşmanın məqsədi Azərbaycan xalqını öz soy kökündən uzaqlaşdırmaqdır. Ermənilərin isə bu məsələyə belə yanaşmalarının iki məqsədi vardır. Birincisi Azərbaycan xalqının tarixən düşməni olan erməni bu xalqı məhv etmək, manqurdlaşdırmaq istəyir, ikincisi isə ondan irəli gəlir ki, özləri Azərbaycan xalqının soy kökü olan Alban tayfasının birinin adı altında gizlənmiş “hay”dır. Ona görə də Azərbaycan xalqını soy kökündən uzaqlaşdırmağa hər an cəhd göstərir. Məlumdur ki, Albaniya 26 tayfanı əhatə etmişdir. Bu 26 tayfanın əksəriyyəti Türk tayfaları olmuşdur. Alban tayfaları Albaniya ərazisinin sahibi imiş. Bu ərazilərdə “hay” tayfası yaşamayıbdır. “Hay”ların bu məkanda tarixən əraziləri olmayıb. Lakin bu ərazilərə köçürülən “hay”lar özlərinə əbədi məkan seçmək üçün “Ərmən” Alban tayfasının adı altında gizlənib, Albaniyanın Ərmənlər yaşayan Ərməniyyə torpaqlarına sahib durublar. Odur ki, onlar heç vaxt razı olmazlar ki, azərbaycanlılar öz soy kökünə bələd olsunlar və xristian dininin onlardan əvvəl qəbul etmiş babalarını tanınsınlar. Axı tarixdən məlumdur ki, Albanlar xristianlığı “hay”lardan 270 il əvvəl qəbul ediblər. Həmçinin bir də ona görə “hay”lar Ərmən Alban tayfasının adı altında gizlənmişlər ki, həm özlərini Albanların varisləri saysınlar, həm də guya xristianlığı əvvəlcədən qəbul etdiklərini sübut etsinlər.

Alban tayfalarından bu günümüzə qədər özünü qoruyub saxlayan və bu gün də öz qədim Alban milli qururu ilə yaşayan İngiloylar Azərbaycanda 14,9 min nəfərdir. “İngiloylar (14, 9 min nəfər, 1999) dini mənsubiyyətinə görə xristian (gürcü pravoslav kilsəsi) və müsəlman ingiloylara ayrılır. Müsəlmanlar Zakatala rayonunun Əliabad, Mosul və Balakən rayonunun İtitala kəndlərində, xristian ingiloylar isə Qax rayonunun 9 kəndində yaşayırlar. Qədimdə onların yaşadığı ərazi Kambisena (Ereti) adlanırdı və əsas əhalisi ingiloyların əcdadları hesab olunan er və qel tayfalarından ibarət idi. Burada Alban kilsəsi fəaliyyət göstərirdi. İngiloyların bir hissəsi sonradan zorla gürcüləşdirilmiş Alban tayfalarının qalıqlarıdır”.(2,107)

Verilmiş sitatdan aydın olur ki, er tayfası Alban tayfası olmuşdur. Haylar bu tayfanın adı altında gizlənmişlər.

Lakin tarixi nə qədər saxtalaşırsalar da, tarixin daş yaddaşı həqiqəti üzə çıxarır. Bunu ermənilərin öz yazarları da qələmə almışlar. Q.Kapantsyan “Xayasa-kolibel armyan” (Yerevan, 1948) əsərində qeyd etmişdir ki, ermənilər VII əsrdəki Kiçik Asiyada Hayasa adlı əyalətdə yaşadıklarına görə “hay” adlandırılmışlar. Buradan aydın olur ki, bunlar erməni deyil haydırlar. Bu gün də onlar bir-birindən millətini soruşduqda-hayes? – (ermənisən) - deyirlər.

Müasir elmi araşdırmaya əsasən erməni adlandırdığımız bu riyakarlıq çamurluğu Hind-Avropa mənşəli friqlərin bir qoludur. Ulu əcdadları eradan əvvəl XII əsrdə Balkanlardan Kiçik Asiyaya köçmüş, Hayasa əyalətində məskunlaşmış, e.ə VII əsrdə Urartu dövlətinə qatılmışlar. Urartulular onların bir hissəsini indiki Ermənistan ərazisinə köçürmüşlər.

Buradan aydın olur ki, erməni adlandırılan xalqın adı “hay”dır və yaşadığı ərazi isə “Hayistan” adlanırmış. Ermənistan ərazisinə gəlmədirlər. Ermənistan qədim Alban tayfası olan Ərmənlərin yaşadığı Ərməniyyə torpaqlarıdır.

Belə bir nəticəyə gəlmişəm ki, erməni dili də qədim Alban dili əsasında formalaşmışdır. Çünki, ermənilər buqələmun xalq olduğu üçün nə varsa assimilyasiya edir, özünüküləşdirir. Odur ki, Alban mədəniyyəti bizə erməni dilində gəlin çatmışdır. Erməni kimi tanınan bu xalq Ərməniyyə torpağına yiyələnmiş haylardır. Haylar özgə malını, dilini, yerini, mədəniyyətini və s. tez məni-məşəyən, ümumiyyətlə, buqələmun kimi nəsnədirlər. Bu fikri Alban dilini, mədəniyyətini, əlifbasını, ümumiyyətlə, Alban izini yer üzündən silib erməniləşdirən hayların tarixi gedişləri, durumları və xarakterik xüsusiyyətləri şərtləndirir. “Mingəçevirdəki qazıntı zamanı tapılan Alban əlifbası parçaları təsdiq edir ki, V-VII əsrlərdə Arranın öz yerli yazısı var idi və bu yazı ölkədə ərəb hökmürlüğü daha qurulmazdan əvvəl mövcud olmuşdur. Arranda yazılı mənbələr və ədəbiyyat xəlifə Əbd ül-Malikin (685-705) hökmürlüğü dövründən başlayaraq məhv edilmiş və ya sıxışdırılıb

aradan çıxarılmışdır. Divanxanalar ərəb dilinə keçdi, Alban yazısı, habelə fars və Xarəzm yazıları, əhali içərisində savadlı təbəqələrin azlığı və qriqoryan kilsəsinin təzyiqi üzündən sıxışdırılıb unuduldu və təbii olaraq məhv oldu. Erməni dili Alban dilini əvəz etdi.”(4,58.)

Bizim dövrümüz çoxəsrlik dünya qazanında bişmiş sinxronik bir aləmdir. Biz bu aləmdə şamanlıq, büdpərəstlik, hər bir şeyə tapınma, xristianlıq, islamçılıq və s. anlamları görə bilirik. Tarixin inkişaf xətti və fəlsəfi duyum, bunu bizə imkan verir deyək ki, bütün bəşəriyyətin son nöqtədə birləşmə ehtimalı labüddür. Çünki bəşər övladının başlanğıcı və sonu eyni nöqtədə dərk olunur. Yuxarıda söylənilən fikirlərin təsdiqini görkəmli filoloq alim, əməkdar elm xadimi, mərhum professor Mirəli Seyidovun “Azərbaycan xalqının soykökünü düşünərkən” əsərində tapa bilirik. M.Seyidov yazmışdır: “...Azərbaycan dili qəbilələrin, qəbilə birləşmələrinin eradan on dörd yüz il qabaq Azərbaycanda yaşaması haqqında bilgi vardır. Sonrakı yüzilliklərdə (IV-III) onlar burada elliklə yaşamış və vaxtaşırı el-el buraya gəlib qohum, qardaş qəbiləbirləşmələrinə qaynayıb-qarıxmışlar.

Burada yaşayan və eradan qabaq axınla gələn türkdillilərin dili azı-azı eranın ilk yüzilliklərindən tutmuş ümumxalq danışığı dili qatına yüksəlirdi. Belə olmasaydı, aşağıda görəcəyimiz kimi, V yüzillikdə “Dəli Domrul boyu” Qafqazda, xüsusilə Ermənistanda, Gürcüstanda yayılmazdı və onun yaxından iştirakı ilə il əsərlər yaranmazdı. Musa Qağanqatlı əsərində göstərir ki, hələ eranın V yüzilliyində Qazan xan və onun qardaşı haqqında tarixi əfsanə, ola bilsin elə lap əsl əfsanə varmış. Və tarixçi onu az-çox dəyişikliklə əsərinə salmışdır. Ola bilsin ki, Qazan xan əfsanəsini tarixiləşdirmişdir. Deməli Dəli Domrul əfsanəsi, Qazan xan tarixi əfsanə hələ V yüzillikdə Qafqazda Azərbaycan dilində yayılıbmış. Çoxdan-eradan 14 yüz il qabaq yaşamış və sonradan axın halında gələnlər Qafqazda türk dilinin qatını daha da artırmış və bu da Azərbaycan dilinin yayılma arealını genişləndirmişdir, tarixi şərait, ictimai mühit ətrafdakı dillərə təsir etməyə, qarşılıqlı ilişkilərə əsas yaratmışdır. Belə bir durumda mədəni, dil bağları daha da genişləndirdi. Eranın ilk yüzilliklərindən böyük axınla xəzərlər, az sonra hunlar və b. qəbiləbirləşmələri, xalqlar Qafqaza gəlirlər. Türk qatı böyüyür, genişlənir, ictimai durumu daha da möhkəmlənir. Belə bir durumun qonşu dillərə, xüsusilə erməni dilinə təsiri özünü açıqca göstərir. Bu dil hadisəsini duyan görkəmli bilici H.Acaryan əlli ildən çox müasir erməni dili (aşğarapar) ilə əski erməni dili (qrapar) arasındakı böyük, ciddi ayrılıq, fərq haqqında düşünmüş və axırda yazmışdır:

“Erməni dili strukturunun (sintaksis nəzərdə tutulur-M.S.) quruluşuna görə öz çevrəsində olan və onu işğal edən dillərin-latıncanın, yunancanın, fransızcanın. ərəbcənin, assoricənin və hətta kürdcənin strukturuna quruluşuna uyğun ola-ola birdən-birə bunlardan uzaqlaşır və türk-tatar dillərinin strukturuna oxşayır? Bu oxşayış tamam təsadüftirmi? Erməni dilinin struktur quruluşunun dəyişilməsinin səbəbləri yoxdurmu?” (H.Acaryan, Erməni dilinin tarixi, Yerevan, 1951, səh.292)

H.Acaryan erməni dilindəki böyük dəyişikliklərdən bəhs edərək yazır ki, hər kəs qraparla aşğaraparı müqayisə edərsə ən kiçik məsələdə belə böyük müxtəlifliyi, fərqi görər. Müəlləlif fikrini isbat etmək üçün bir çox qrammatik məsələləri misal çəkir. O, feldə, təyində və s. dəyişiklikləri göstərir. Erməni dilinin quruluşundakı ciddi dəyişikliyə H.Acarya VII yüzilliyin tarixçisi Hovhannes Mamikonyanın, XI yüzilliyin şairi Heraqasının dilində tuş olarkən təəccüblənmişdir.

Bizcə, Hovhannes Mamikonyanın dilindəki dəyişiklik təbii dil hadisəsidir. Əgər Mamikonyanlarının köklərinin uğurlarla qan qohumluğu göz qarşısına gətirilərsə, onda məsələ az-çox aydın olar. Görünür ki, türkdilli Mamikonyanlar erməniləşərkən qraparın qrammatik quruluşunda istər-istəməz dəyişiklik etmişlər”. (4, 436)

Buradan bir daha aydın olur ki, ermənilər türk tayfasının adı altında gizlənilib dilinin qrammatik strukturunu da türk dilinin təsiri altında formalaşdırıblar.(6,56-61)

“Aparılan araşdırmalar və tədqiqatlar nəticəsində aydın olur ki, ermənilər müxtəlif vaxtlarda gah Əhəməni fars imperiyasının, gah Makedoniyalı İsgəderin, gah Azərbaycan-Atropatenanın, gah da türklərin hakimiyyəti altında olmuşlar. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, ermənilər hansı dövlətin ərazisində yaşayırdısa, o dövlətin tarixini özününkü kimi qələmə verməyə, ona şəriq çıxmağa başlayırdılar. Mənbələrin birində qeyd edilir ki, beləliklə,”süni şəkildə yazılan və təbliğ olunan ”erməni xalqının tarixi” həqiqətdə ayrı-ayrı erməni olmayan etnik feodalların tarixidir”.(4,25).

Bəxtiyar Tuncay və millət vəkili, tarix elmlər doktoru Fəzail ağamalıının xidmətləri sayəsində 2010-cu ildə işıq üzünə görmüş “Qafqaz Albanlarının dili və ədəbiyyatı” kitabı bütün Türk dünyası üçün bir müjdədir. Çünki bu kitab faktlara əsaslanır və bu günə qədər dünyanın gözüne kül üfürən hayların “Erməni qırpaqçası” adlandırdıqları yazıların və ədəbiyyatın albanlara məxsus olduğunu birmənalı şəkildə sübut edir:

“...erməni və alban əlifbaları eyni mənşəli olsalar da, Yazılış xətt və üslubuna görə bir-birindən fərqlənirlər. Yəni hərflər eyni olsa da, xəttlər fərqlidir. Ermənilər “bolorqir” və “notrqir” adlandırdıqları bu iki xətti erməni yazısının iki fərqli xətti kimi təqdim edirlər. Gerçək isə budur ki, “bolorqir” ermənilərə, “notrqir” isə albanlara məxsusdur. Yəni əldə olan bütün alban mətnləri məhz “notrqir”lə yazılmışdır. Albanlar hətta erməni dilində yazanda da öz xəttlərindən (əlifbalarından) istifadə etmişlər. Odur ki, “notrqir”lə yazılmış bütün mətnlərin, o cümlədən ermənidilli mətnlərin müəlliflərinin məhz albanlar olduğunu tərəddüd etmədən söyləmək olar.” (7,39.)

Ermənilər saxtalaşdırdıqları, yəni “alban” əvəzinə, “bütün ermənilərin katalikosu” və “alban kilsələrinin başçısı” əvəzinə, “bütün erməni kilsələrinin başçısı” şəklində yazdıqları sənədlərə əsasən sorğu etmək olar ki, ermənilər növbənövüdür ki, “bütün ermənilər” “bütün ermənilərin kilsələri” ifadələri işlənir? Bəli, həqiqətən də belədir. Çünki erməni etnosu mövcud deyildir. Amma Albaniyanın ermən tayfasının adı altında gizlənən haylar vardır və alban ermən tayfasından olub erməniləşən ermənlər də vardır. Hətta xristian tatlardan erməniləşən ermənilər də vardır. Odur ki, sənədləri saxtalaşdırdıqda “bütün” sözünü ora əlavə edirlər. Təklif edirəm ki, erməni sözünü leksikonumuzdan çıxarıb “hay” və “hayıstan” sözlərini işlədək. Belə etmiş olsaq “hayqanuşlar” əsil adlarını tanıyarlar və saxta qlafdan azad olduqlarını görürlər. Bütün dünyaya tanımaq lazımdır ki, bunlar “hay” tayfasının törəmələridir.

Son olaraq bir daha oxucu diqqətinə çatdırmaq istəyirəm ki, Xocalı yarasına, soyqırımına bənzər erməni-hayların millətimizə, soy kökümüzə vurduğu sağalmaz yaraları unutmayaq və lazım gəldikdə haqqımızı tələb etməyi, intiqamımızı almaq üçün, ağıllı tədbirlərlə, hər vasitədən istifadə edək.

Ədəbiyyat

1. Nizami Gəncəvi. İsgəndərnamə (Şərəfnamə), Bakı, 2004.
2. “AME” Elmi Mərkəzi, Bakı, 2007.
3. Moisey Kalankatuklu. Albaniya tarixi, Bakı, Elm, 1993.
4. Mirəli Seyidov. Azərbaycan xalqının soykökünü düşünərkən, Bakı, Yazıçı, 1989.
5. Ziya Bünyadov. Azərbaycan VII-IX əsrlərdə, Bakı, 1989.
6. Əli Əliyev. Laçın qədim Oğuz yurdu, Bakı, 2009.
7. Bəxtiyar Tuncay. Qafqaz Albanlarının dili və ədəbiyyatı, Qanun Nəşriyyatı, 2010.

February 26 is the day of Khojaly genocide. The incurable Khojaly wound is a genocide

Summary

The purpose of the Khojaly genocide was accomplished with the participation of protector of Armenians - Russian soldiers and officers. The bloodthirsty, savage nature of the Russian chauvinists was written by Nizami Ganjavi, a 12th-century Azerbaijani poet who showed their characteristic features.

Armenians were always been in the same ideology with Arabs, Persians and Russians in the policy of extermination against our people since the day they arrived in Azerbaijan, ie since 1828.

26 февраля - день Ходжалинского геноцида. Неизлечимая Ходжалинская рана - это геноцид

Резюме

Цель Ходжалинского геноцида была достигнута при участии русских солдат и офицеров - покровителями армян. Кровавый, дикий характер русских шовинистов был написан Низами Гянджеви, азербайджанским поэтом XII века, который показал их характерные черты.

Армяне всегда были в одной идеологии с арабами, персами и русскими в политике уничтожения нашего народа со дня их прибытия в Азербайджан, то есть с 1828 года.

Məqalə tarixəsi

Göndərilib: 18 yanvar 2020 Qəbul edilib: 22 yanvar 2020